

stk. 1-9 (reglerne om skattefri rejsegodtgørelse), og som nu vil kunne anvende sømandsfradraget, fortsat ikke er afskåret fra at anvende reglerne om skattefri rejsegodtgørelse i stedet for sømandsfradraget. Dette kunne være aktuelt for en ansat ombord på et skib under 100 tons, som ikke har fået dispensation efter sømandsfradragsloven, og hvor sømandsfradrag derfor ikke efter de gældende regler kan gives. Med forslaget nedsættes tonnagegrænsen fra 100 tons til 20 tons. Da det ikke kan udelukkes, at anvendelse af ligningslovens § 9 A, stk. 1-9, i konkrete tilfælde kan være mere økonomisk fordelagtigt for den enkelte, sikrer bestemmelsen valgfrihed for de nævnte personer.

Det foreslås, at bestemmelsen ikke længere kan anvendes, d.v.s. valgfriheden ophører, hvis der foretages fradrag efter § 3.

Til § 17

Det foreslås, at loven eller dele af loven træder i kraft efter skatteministerens bestemmelse. Begrundelsen er, at ændringerne af DIS-ordningen skal kunne sættes i kraft pr. 1. juli 2005, mens den nye sømandsfradragsordning først skal kunne sættes i kraft fra det følgende indkomstår.

Der er for ændringerne af DIS-ordningen tale om en ændring af en statsstøtteordning, og sådanne ændringer skal efter EU-retten godkendes af Kommissionen, før de kan sættes i kraft. Lovforslaget bliver i sin helhed notificeret med henblik på godkendelse. Det er regeringens hensigt, at den del af lovændringen, der vedrører statsstøtteordningen, sættes i kraft med virkning fra 1. juli 2005, således som det er forudsat i de nye EU-retningslinier, forudsat at lovændringen til den tid er godkendt. Er lovændringen på dette tidspunkt ikke godkendt, må ikrafttrædelsestidspunktet udskydes.

Det ville imidlertid være administrativt becosteligt at give ændringerne af sømandsfradragsordningen virkning fra et tidspunkt midt i året. Det er derfor hensigten, at den eksisterende lov om særlige fradrag til sømænd fortsat skal være gældende frem til udgangen af det indkomstår, hvor ændringerne af DIS-ordningen er trådt i kraft.

Sømandsfradraget vil herefter i denne overgangsperiode blive beregnet på det hidtidige grundlag. Således vil den eksisterende sondring mellem udenrigsfart, nærfart og begrænset fart blive opretholdt indkomståret ud, ligesom de eksisterende definitioner af dansk og udenlandsk skib vil blive opretholdt ved beregningen af sømandsfradraget. Endvidere vil fradraget blive beregnet med de nugældende satser. I det omfang, at skibe er omfattet af eksisterende dispensationsord-

ninger, vil disse også blive opretholdt indkomståret ud for så vidt angår adgang til sømandsfradraget.

Rent lovteknisk vil hele loven bortset fra §§ 3-4 (det nye sømandsfradrag), §§ 14-16 (overgangsregler mellem gammel og ny sømandsfradragsordning) og § 27 (ophævelse af gammel sømandsfradragslov) skulle sættes i kraft pr. 1. juli 2005 eller fra det senere tidspunkt, hvor Kommissionens godkendelse måtte foreligge.

Til § 18

Loven skal ikke gælde på Færøerne og i Grønland, idet skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Til §§ 19-27

Efter lovforslagets § 27 ophæves lov om særlige fradrag til sømænd. De øvrige ændringer af anden lovgivning er konsekvensrettelser.

Til § 28

Formålet med lov nr. 460 af 31. maj 2000 (L 287, 1999-2000) var bl.a. at sikre, at de danske beskatningsprincipper på transportområdet er indrettet på en sådan måde, at den tvivl, der dengang var opstået om DIS-skattereglernes forenelighed med EU-rettens statsstøttebestemmelser, kunne fjernes, uden at disse reglers generelle målsætning led skade.

Baggrunden for lovforslag L 287 var, at EU-Kommissionen i februar 1999 rejste tvivl om DIS-ordningens forenelighed med statsstøttereglerne, idet Kommissionen havde konstateret, at DIS-ordningens skattefritagelsesbestemmelser også var gældende for søfolk, der ikke er hjemmehørende i EU. Fra dansk side ønskede man ikke, at der skulle herske nogen tvivl om DIS-ordningens forenelighed med EU-retten.

Der forelå dengang en uformel tilkendegivelse fra Kommissionens tjenestegrene om, at en skattefritagelse baseret på de generelle skattepligtsregler for ikke-hjemmehørende personer ikke ville være i strid med EU-retningslinierne, som de dengang var gældende (retningslinier fra 1997, som nu er blevet af løst af de nye retningslinier fra i år), og den daværende regering foreslog derfor at afskaffe den begrænsede skattepligt til Danmark for personer, som udfører arbejde uden for dansk territorium, d.v.s. det geografiske område, hvor dansk skattelovgivning er gældende. Dette blev vedtaget af et meget stort flertal i Folketinget.

Imidlertid var det en del af lov nr. 460, at ændringerne af skattepligtsreglerne først skulle sættes i kraft, når der også forelå en formel tilkendegivelse fra Kommissionen om, at det EU-retlige problem hermed var